

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010105
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanej C. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 7. februára 2018 prejednal odvolanie obžalovanej C. K. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.1T/48/2016 zo dňa 26. apríla 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej C. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. apríla 2017, sp.zn.1T/48/2016 bola obžalovaná C. K. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna O. K., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/165/2014 - 65 zo dňa 26.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2015 bola zaviazaná s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia prispievať na výživu svojho syna O. K., nar. XX.XX.XXXX sumou 70 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca O. K., plneniu tejto povinnosti sa v A. D., G. K. a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne vyhýbala od 05.11.2015 do 29.02.2016, od 01.04.2016 do 30.09.2016 a od 19.12.2016 doposiaľ tým, že v období od 05.11.2015 do 29.02.2016 nemala vážny záujem o prácu, nakoľko nebola nikde zamestnaná a ani sa nezaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, v období od 01.03.2016 do 31.03.2016 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 01.04.2016 do 30.09.2016 bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplnila, od 01.10.2016 do 18.12.2016 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bola vyradená z evidencie pre nespoluprácu, následne od 19.12.2016 až doposiaľ nemala vážny záujem o prácu nakoľko nebola nikde zamestnaná a ani sa nezaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, pričom na výživnom uhradila otcovi svojho syna O. K. v mesiaci apríl 2016 sumu 100 €, čím zostala za obdobie od 05.11.2015 do 29.02.2016, od 01.04.2016 do 30.09.2016 a od 19.12.2016 doposiaľ dlhovať na výživnom otcovi svojho syna O. K. sumu vo výške 950 €, a čin spáchala, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 13.11.2015 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za tento trestný čin bola obžalovaná C. K. odsúdená podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu ho napadla odvolaním obžalovaná C. K., ktoré nezdôvodnila ústne do zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 26.04.2017 a ani písomne.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej C. K. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku, podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 7. februára 2018 na podklade podaného odvolania obžalovanej v neprítomnosti obžalovanej C. K. (obžalovaná uviedla súdu adresu na doručovanie- A. D. č. XX, XXX XX, obžalovaná si prevzala napadnutý rozsudok dňa 23.09.2017, inú adresu na doručovanie doteraz neuviedla; na nariadený termín verejného zasadnutia krajského súdu jej bolo doručované upovedomenie poštou- súdna zásielka sa vrátila krajskému súdu dňa 02.01.2018 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote, pričom zásielka bol uložená na pošte dňa 05.12.2017, postupom podľa § 66 ods. 3 Tr. por. krajský súd súdnu zásielku považuje za doručeníu dňa 08.12.2017), preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t.j. obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o vine, o výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej C. K. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovanej, svedka O. K. ako aj o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovanej C. K. za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožnil.

Obžalovaná najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktoré okresný súd správne rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Na základe týchto úvah možno vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými

dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Obžalovaná C. K. bola uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 1 rok a hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 3 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu správne nezistil u obžalovanej ani jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. a ani jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.

Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej vo výmere 1 rok na samej dolnej zákonnej hranici trestnej sadzby (pri rovnakom pomere príťažujúcich a poľahčujúcich okolností), zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou. Okresný súd rovnako správne aplikoval ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré bráni uloženiu trestu odňatia slobody obžalovanej s podmieneným odkladom, nakoľko obžalovaná C. K. sa predmetnej trestnej činnosti dopustila v čase, kedy jej plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za inú jej trestnú činnosť.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovanej C. K. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu v prospech obžalovanej, preto odvolanie obžalovanej C. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.